

Nīkrācnieki "Stipro skrējienā 2014"

Jau sesto gadu kino pilsētiņā "Cinevilla" Latvijas neatkarības deklarēšanas gadadienā 4. maijā pulcējās visdažādākie cilvēki, lai pārbaudītu savus spēkus ļoti sarežģītā šķēršļu trasē. Šoreiz 6500 dalībnieku vidū bija arī četri jaunieši no Nīkrāces pagasta – Jānis Rītiņš, Matīss Timofejevs, Māris Šķieris un Anna Zuntmane. Jau pirms vairākiem mēnešiem, Annas un Māra pamudināti, visi četri drosminieki spontāni nolēma pārbaudīt savus spēkus šajā pārbaudījumā, izveidojot komandu ar nosaukumu "JAMM". 4. maija rītā dodoties uz Slampes pagastu, noskaņojums bija kaujiniecisks – jaunieši bija apņēmības pilni pievarēt nezināmo trasi. Tuvojoties kino pilsētiņai, pa īstam varēja izjust pasākuma vērienu – automašīnu rindas stiepās vairāku kilometru garumā. Lai nu kā, divas stundas pirms starta viņi bija klāt. Pirmais uzdevums, protams, iepazīt trasi un atrast reģistrācijas telpu – tas arī veiksmīgi izdarīts. Pirmais iespaids – būs smagi, bet jautri. Pēc tam jauniešu ceļš ved atpakaļ uz automašīnu, kur tiek gērbtas kaujas drēbes, kuras pēc tam visticamāk vairs nebūs izmantojamas. Jostas vietu, apavus un bikšu galus pietin ar izolācijas lenti un četrotne ir gatava doties trasē. Pirms starta pazaudējuši Matīsu, pēc tam arī viņu laimīgi atraduši, drosminieki dodas uz starta līniju. Startu komandu skrējienam gan aizkavējas teju par stundu – individuālajās distancēs daudz cietušo, kuri jāapkalpo medicīniskajam personālam. Īsi pirms četriem tā stunda ir pienākusi un 3, 2, 1 – dodamies trasē. Līdz 4000 dalībnieki tik tiešām sāk izkustēties no vietas, pāiet vēl pusminūte, bet tad gan kājas pār pleciem līdz pirmajam šķērslim. Pie tā gan pamatīga rinda – pēc dīkstāves, viens otram palīdzot, "JAMM" komandas pārstāvji veiksmīgi pārvar slideno kalnu un jož tālāk. Seko šķērslis pēc šķēršļa – ūdens

peldes nomaina koka sienas, pēc tam riepu kalni. Liekas, ka jābūt pievarētai jau pustrasei, taču tiek paziņots, ka drosmīgie nīkrācnieki ir vien pie ceturtā šķēršļa. Tad neliels sarūgtinājums, bet pēc tam, pateicoties lielam komandas garam, tiek pārvarēti aizvien sarežģītāki šķēršļi, starp kuriem regulāri iespējams "atveldzēties" dzestrajās ūdens grāvjos. Pēc šādiem pārdzīvojumiem liela daļa komandu izstājās, virknei bija nepieciešama medicīniskā palīdzība, bet ne "JAMM" komandai, kura turpināja cīņu gan paši ar sevi, gan ar šķēršļu trasi. Tik daudz dibeniem jaunieši nekad nebija pieskārušies. Izpalīdzība trasē bija augstākajā līmenī – jebkurā brīdī, pārvarot šķērslī, Tev kāds ir gatavs palīdzēt, un Tu palīdzi citam. Tā šī palīdzības ķēdīte turpinājās līdz pat finišam. Smagākais neapšaubāmi bija pēdējais kilometrs, kurā bija jāpārvar šķērslis pēc šķēršļa. Kad tika pārvarēts pēdējais šķērslis – kuģis, neviens no Nīkrāces drosminiekiem nespēja noticēt, ka viss – mēs to esam izdarījuši. Bet tik tiešām 10 kilometru trase un 33 šķēršļi stindzinošā aukstumā, nedaudz vairāk kā trijās stundās ir pārvarēti, un gandarījums par paveikto ir vārdos neaprakstāms. Arī komandas daiļākā pārstāve Anna to bija paveikusi, nevienu brīdī neliekot aizdomāties, ka viņai ir grūti – drīzāk likās, ka grūti ir stiprā dzimuma pārstāvjiem. Pēc finiša sasildāmies siltajā teltī, pēc tam noraujam virsdrēbes un metamies siltajās baļļās, un izbaudām paveiktā darba sniegt gandarījumu. Secinājums pavisam vienkāršs – nav skaistāka un patīkamāka veida, kā pavadīt valsts svētkus. Mēs to paveicām un mēs atgriezīsimies! Paldies jāsaka gan atbalstītājiem, gan Jāņa mammai un Ingai Flugrātei, kas trases malā palīdzēja ar siltu tēju, sedziņu un laba vēlējumu, kā arī uzticamajam šoferu jaunskungam Edgaram Dakšam. Teksts: Matīss Timofejevs Foto: Ilona Rītiņa